

תת"ע 1607/08/20 - מדינת ישראל נגד עידן אנברי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 1607-08-20 מדינת ישראל נ' אנברי
תיק חיצוני: 23211106341

בפני כבוד השופטת שרית קריספין
מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ששון
נגד
נאשם עידן אנברי ע"י ב"כ עו"ד מושיב

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם נרשמה ביום 16.2.20, הזמנה לדין בגין אי ציות להוראת שוטר במדים (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו, וביום 20.12.20 נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ עמוס בשירי, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: ת/1 - דו"ח הזמנה לדין, ת/2 - דו"ח פעולה, ת/3 - דו"ח מעצר, ת/4 - דיסק הסרטונים ממצלמת הגוף של העד.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ועד ההגנה, אליחי יעקב.

פרשת התביעה

כעולה מעדותו של עד התביעה והמסמכים שהוגשו מטעמו, הרי שביום 16.2.20, בשעה 17:12 לערך, נסע העד ברמת גן, ברחוב ז'בוטינסקי למערב ובהגיעו בסמוך לצומת עם רחוב קריניצי, הבחין באופנוע ועליו רוכב ונוסע, צועקים על נהג אוטובוס שנסע לימינם ובהמשך, נעצרים לתחנת אוטובוס המצויה ליד בית מספר 135 וכיוון שחשש שינסו לתקוף את נהג האוטובוס, עצר לידם ואמר "משטרה, תעצרו בצד לבדיקה מיד", על פי ת/2 או שסימן לנאשם לעצור, באמצעות ידו הימנית, על פי ת/1.

בתגובה, החל הנאשם לברוח בנסיעה מהירה, נכנס לתוך גינת נס, שברחוב ז'בוטינסקי 135 ואילו העד נסע אחריו, תוך שמירה על קשר עין עמו והבחין בנוסע משליך שקית שחורה ליד הגינה. הנאשם נכנס אל מבוא נס ובהמשך, לחניה ברחוב סוקולוב 8, שם נעצר והוא והנוסע ירדו מהאופנוע. העד הגיע למקום, הורה להם לשכב על הרצפה ומשראה כי השניים אינם נענים לדרישתו, שלף את אקדחו, כיוון אותו לעבר ברצפה והמשיך לדרוש מהם לשכב על הרצפה,

כמתואר בעמוד 5 לפרוטוקול, שורות 9-15. לבסוף, הנאשם ועד ההגנה הסכימו לשכב ולאזוק את עצמם ולמקום הגיעו שוטרים נוספים, שלא ערכו כל דו"חות.

בחקירתו הראשית, הוסיף העד כי לא יכול היה להפעיל אמצעים משטריים במהלך הנסיעה אחרי הנאשם, שכן לא היה לו זמן לכך, אך נהג באופנוע משטרי, מסומן בהתאם.

בחקירתו הנגדית, עמד העד על כך שלא טעה בזיהוי וכי הנאשם הוא שנמלט ממנו והוסיף כי הנאשם ועד ההגנה הסתכלו עליו, אחרי שפנה אליהם ברחוב ז'בוטינסקי.

בנוגע לטענת הסנגור כי הוא מכיר את הנאשם היכרות קודמת ו"מחפש" אותו, השיב העד כי הוא לא מחפש אף אחד, אבל היה לו ברור שכך יטען הנאשם, שכן פגש בו באירוע נוסף וזיהה אותו.

העד נשאל ולא ידע לפרט לגבי האוטובוס - מספר, חברה.

העד נשאל ואישר כי הנאשם לא ירד מהאופנוע בסמוך לאוטובוס שבנדון.

לגבי הפעלת אמצעים, השיב העד כי נכון שיש כפתור למערכת הכריזה, אבל כיוון שעבר בתוך גינה, היה לו קשה להפעיל את האורות הכחולים ואת הכריזה, שכן, הדבר היה דורש ממנו לשחרר יד אחת וזה היה מפריע למהלך הנסיעה.

העד נשאל מדוע לא ייחס לנאשם עבירות נוספות, נוכח אופן הנהיגה המתואר בדו"חות והעד השיב כי אין צורך, כיון שבית המשפט יכול להרשיע בעבירות נוספות ממילא.

העד נשאל מדוע לא רואים בסרטון את האופנוע של הנאשם במהלך המרדף והשיב כי הוא ראה אותם.

העד נשאל והשיב כי אין לו טייזר וכי הסכנה שחש מהנאשם ועד ההגנה, קשורה לפלילי.

העד נשאל ואישר כי הנאשם ועד ההגנה לא היו חמושים ולא שלפו כלי נשק, אבל הסביר כי ראה שעד ההגנה זרק דבר מה ולא ידע במה מדובר ובנוסף, הם היו עם "חם צוואר" ומסיכות ואחד מהם היה עם היד בכיס וחשש שילפו משהו, לכן הוציא את אקדחו אבל לא דרך אותו.

לאחר הצגה מחדשת של הסרטון, תיקן עצמו העד ואישר כי לא היו עם מסיכות ובאשר לטענה כי ידו של אחד מהם הייתה בכיס, דבר שאינו נראה בסרטון, טען העד כי זה היה לפני שהמצלמה הופעלה.

העד נשאל והשיב כי ההתנגדות למעצר הייתה פסיבית, בכך שלא הסכימו לשכב על הרצפה, לאחר שאמר להם שהם עצורים.

העד אישר כי למקום הגיעו שוטרים נוספים ולא ידע מדוע לא ערכו דו"ח פעולה או מסמך אחר וכן, אישר כי לא הוא העביר אותם לתחנת המשטרה, שכן נהג באופנוע, כאמור.

העד אישר כי לא אמר לנאשם ועד ההגנה על מה נעצרו, עד לאחר שהחומר בשקית שזרק העד, נחשד כסמים ואז "אמרנו להם שהם עצורים על סמים".

פרשת ההגנה

הנאשם העיד כי הוא מתגורר ברחוב ז'בוטינסקי 133, במרחק של דקת הליכה מהמקום בו נעצר וכי הוא נוהג לחנות שם את האופנוע שלו, לאחר שנגרם לו נזק בעבר בחנית הבנין שלו.

לגרסתו, לא נסע כלל דרך הגינה, לא עצר בתחנת אוטובוס, לא התעמת עם נהג אוטובוס, אלא לאחר שאסף את חברו מהוד השרון, פנה מרחוב ז'בוטינסקי לרחוב סוקולוב ואף אחד לא פנה אליו בדרך ולא אמר לו לעצור. לדבריו, עצרו במקום לעשן סיגריה, לפני שילכו לביתו.

הנאשם העיד כי פחד לחייו, כאשר העד שלף את אקדחו.

בחקירתו הנגדית, השיב הנאשם כי העד לא הורה לו לעצור ולכן גם לא הוגש נגדם כתב אישום בהליך פלילי, שכן לא נמצאה כל ראיה שקושרת אותם לשקית שנזרקה, לכאורה.

כאשר נשאל מדוע נלחץ וקילל, השיב כי בשל העובדה שהעד שלף את אקדחו. הנאשם הוסיף כי שאל את העד על מה הוא עוצר אותו.

עד ההגנה, הנוסע, יעקב אליחי, העיד כי הוא חבר של הנאשם ובאותו היום, הנאשם אסף אותו מהוד השרון וכאשר הגיעו לרחוב סוקולוב, עצרו לעשן סיגריה ואז הגיע העד, ללא כל התרעה ומבלי שפנה אליהם לפני כן.

העד נשאל אם הבחין בסימון של עד התביעה לעצור והשיב בשלילה.

לשאלות בית המשפט, השיב העד כי עצרו במקום, כיוון שהוא סמוך לבית חברו ולא הגיעו למקום תוך נסיעה בגינה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמים ושמעתי עדויותיהם, לא השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וכן, מצאתי כי זכויותיו של הנאשם נפגעו במידה ניכרת, שיש בה משום "הגנה מן הצדק" וזאת מהנימוקים הבאים:

1. סעיף 24 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), קובע כי: "**העוצר אדם יזהה את עצמו תחילה....יודיע לו מיד שהוא עצור ויבהיר לו את סיבת המעצר בהקדם האפשרי במהלך ביצוע המעצר....**".

בענייננו, העיד עד התביעה, כי הודיע לנאשם על סיבת מעצרו רק לאחר שזה הובא כבר לתחנת המשטרה עם עד ההגנה ועלה החשד כי עד ההגנה השליך שקית עם סמים מסוכנים. ברי, כי אין הודעה זו עומדת בתנאים שנקבעו בסעיף 24 (א) לעיל, לרבות הסייגים בסעיף 24 (ב) ולפיכך, על פי האמור בסעיף 24 (ג) - "מילוי החובות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) הוא תנאי לחוקיות המעצר", הרי שמעצרו של הנאשם נעשה באופן שאינו חוקי.

2. העובדה כי העד בחר להודיע לנאשם על סיבת מעצרו, רק לאחר שזה הועבר לתחנת המשטרה ונכלא, לא מנעה ממנו לציין בדו"ח המעצר, ת/3, כי הודיע לנאשם על מעצרו כבר ב-15:17, בגין הסיבות המפורטות בדו"ח. מדובר בפגיעה משמעותית באמינותו של עד התביעה.
 3. העד בחר לשלוף את אקדחו אל מול הנאשם ועד ההגנה ולא התרשמתי כי הייתה לכך הצדקה כלשהי, שכן בתיעוד המצולם, לא נראה היה כי נשקפה לעד סכנה כלשהי מצדם. מדובר, לטעמי, בהפעלת אמצעי מאיים ומיותר בסיטואציה שבנדון ויש בכך כדי להעלות ספק לגבי שיקול דעתו המקצועי של העד, דבר שיש בו כדי להשליך לא רק על מקצועיותו, אלא גם על אמינותו.
 4. לא שוכנעתי כי אכן, נמנע מעד התביעה להפעיל אמצעים משטורתיים במהלך הנסיעה ולא ברור לי מדוע ללחוץ על כפתור הכריזה או האורות מפריע למהלך הנהיגה של שוטר הנוהג לרכוב על אופנוע באופן יומיומי.
 5. בסרטון, לא ניתן היה לראות את האופנוע של הנאשם בנסיעה, אף כי העד טען כי הוא ראה אותו כל העת ושמר על קשר עין.
 6. שוטרים נוספים שהגיעו למקום, לרבות אלה שהעבירו את הנאשם ועד ההגנה לתחנת המשטרה, לא ערכו כל תרשומת.
 7. המאשימה, מטעמיה, בחרה שלא לפתוח בהליך פלילי כלשהו, בהקשר לסמים, לכאורה, שהושלכו על ידי עד ההגנה.
- לאור כל המפורט לעיל, אני מזכה את הנאשם מעבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים, כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

ניתן היום, ד' אדר תשפ"א, 16 פברואר 2021, במעמד

עמוד 4

הצדדים.